

A főtanácsnok indítványa a C-495/10. sz., Centre hospitalier universitaire de Besançon kontra Thomas Dutrueux és Caisse primaire d'assurance maladie du Jura ügyben

Sajtó és Tájékoztatás

Mengozzi főtanácsnok szerint az egészségügyi közintézmények, mint szolgáltatók, nem tartoznak a hibás termékekért való felelősségről szóló irányelv által meghatározott felelősségi rendszer hatálya alá

Az irányelv azonban megengedi a tagállamoknak olyan felelősségi rendszer kialakítását, amely szerint az egészségügyi közintézmények még vétkességük hiányában is kötelesek megtéríteni a betegek számára azt a kárt, amelyet a kezelés során használt termékek vagy berendezések hibája okozott

A hibás termékekért való felelősségről szóló irányelv ¹ objektív felelősségi elvet alakít ki, amely szerint a termék gyártója (a végtermék, az alapanyag vagy a résztermék előállítója) felel a termék hibája által okozott kárért². Ha a termék gyártója nem állapítható meg, a termék minden szállítója gyártónak tekintendő, kivéve, ha ésszerű időn belül tájékoztatja a károsultat a gyártónak vagy annak a személyéről, aki neki a terméket szállította.

Az irányelv továbbá nem érinti azokat a jogokat, amelyek a károsultat a szerződéses vagy a szerződésen kívüli felelősség alapján, vagy a jelen irányelvről történt értesítés időpontjában hatályos különleges felelősségi rendszer alapján megilletik³.

A francia jogban az egészségügyi közintézményeknek a betegekkel szemben fennálló felelősségét többek között az ítélkezési gyakorlat által kialakított, a Conseil d'État (Államtanács, Franciaország) 2003. július 9-i határozatában megjelenő azon elv szabályozza, amely szerint az egészségügyi közintézményeknek még vétkességük hiányában is meg kell téríteniük a gyógyító tevékenység keretében alkalmazott berendezések vagy termékek hibája miatt a beteget ért kárt.

A jelen ügyben T. Dutrueux, aki a tényállás időpontjában 13 éves volt, a Centre hospitalier universitaire (CHU) de Besançon-ban (Franciaország) egy 2000-ben végzett sebészeti beavatkozás során égési sérüléseket szenvedett. Ezeket az égési sérüléseket az a fűthető ágybetét okozta, amelyen elhelyezték, és amelynek hibás volt a hőmérséklet-szabályozó berendezése. A CHU de Besançon-t kötelezték az ezáltal okozott kár megtérítésére.

A jogvita tárgyában végső fokon eljáró Conseil d'État kérdéseket intézett a Bírósághoz az irányelv értelmezésével kapcsolatban, pontosabban arra vonatkozóan, hogy az egészségügyi közintézmények objektív felelősségén alapuló francia jog szerinti felelősségi rendszer fennállhat-e az irányelv által létrehozott, a gyártó felelősségén alapuló rendszerrel párhuzamosan.

A mai napon ismertetett indítványában **Paolo Mengozzi főtanácsnok mindenekelőtt azt állapítja meg, hogy az uniós jogalkotónak nem volt célja az irányelvvel a hibás termékekért való felelősségi rendszernek a szolgáltatókra kiterjedő bevezetése.**

¹ A hibás termékekért való felelősségre vonatkozó tagállami törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló, 1985. július 25-i 85/374/EGK tanácsi irányelv (HL L 210., 29. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 1. kötet, 257. o.).

² A „gyártó” kifejezés a végtermék, az alapanyag vagy a résztermék előállítóját jelenti, valamint minden olyan személyt, aki önmagát a termék gyártójaként adja meg nevének, védjegyének vagy egyéb megkülönböztető jelzésének a terméken történő feltüntetésével.

³ Az irányelvet a francia jogba a polgári törvénykönyv által ültették át (1386-1-től 1386-18-ig terjedő cikkek).

A főtanácsnok rámutat, hogy a Bíróság soha nem hozott olyan ítéletet, amely az irányelv hatályát kifejezetten kiterjesztené a hibás termékekért való szolgáltatói felelősség rendszerére. Az irányelv ugyanis kizárólag a hibás termék „gyártójának”, esetleg „szállítójának” felelősségére terjed ki. Az irányelv ugyan nem határozza meg a „szállító” fogalmát, az azonban úgy értendő, mint e termék értékesítésének vagy forgalmazásának láncolatában közreműködő személy.

Márpedig a jelen ügyben nem ágybetétet vásároló fogyasztóról van szó, hanem egy kórházba felvett betegről. Ezért a hibás ágybetét biztonsága úgy tekintendő, hogy az magával a kezelés nyújtásával függ össze. A CHU de Besançon tehát nem tekinthető a hibás ágybetét forgalmazójának, és nem lehet az irányelv értelmében vett „szállítójának” tekinteni.

A főtanácsnok arra a következtetésre jut, hogy a – CHU de Besançon-hoz hasonló – szolgáltatók nem tekinthetők az irányelv értelmében vett „szállítónak”. Ezért az irányelv hatálya nem terjed ki a szolgáltatónak a hibás termék által valamely szolgáltatás nyújtása keretében okozott kárért való felelősségére.

Ezen értelmezés összhangban van a Bíróság ítélkezési gyakorlatával⁴, amely szerint az irányelvnek nem célja, hogy a hibás termékekért való felelősség területét teljes körűen szabályozza, utat nyit azonban a szélesebb körű harmonizáció előtt.

Következésképpen a főtanácsnok kiemeli, hogy a hatékony fogyasztóvédelem biztosítása érdekében **az irányelv megengedi a tagállamoknak olyan egészségügyi közintézmények felelősségén alapuló nemzeti szabályozás kialakítását, amelyek szolgáltatásnyújtás keretében hibás terméket vagy berendezést használnak, és ezáltal kárt okoznak a szolgáltatást igénybe vevő személynek, azaz a betegnek, lehetővé téve ugyanakkor ezen intézmények számára, hogy az irányelv alapján szavatossági igényvel lépjenek fel a gyártóval szemben.**

Továbbá, a főtanácsnok a jelen ügyben megjegyzi, hogy a beteg számára a hibás ágybetét által okozott égési sérülésekre vonatkozó kártérítési igény biztosítását a jelen ügyben kizárólag a szolgáltatók felelősségére vonatkozó nemzeti rendszer alkalmazása teszi lehetővé. Ugyanis, mivel ez a károsodás egy 2000. október 3-án végzett sebészeti beavatkozás során következett be, a károsultnak a hibás ágybetét „gyártójával” szembeni keresete az irányelv értelmében elévült (10 éves elévülési idő).

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

EMLÉKEZTETŐ: A főtanácsnok indítványa nem köti a Bíróságot. A főtanácsnok feladata, hogy teljesen pártatlanul és függetlenül eljárva a rábízott ügy jogi megoldására vonatkozó javaslatot terjesszen a Bíróság elé. A Bíróság bírái most kezdik meg a tanácskozást a jelen ügyben. Az ítéletet későbbi időpontban hozzák meg.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az indítvány [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon.

Sajtófelelős: Lehoczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499

⁴ A C-203/99. sz. Veedfald-ügyben 2001. május 10-én hozott ítélet.

A C-285/08. sz., Moteurs Leroy Somer ügyben 2009. június 4-én hozott ítélet.